Ч. 253 (9505) Львів субота 27 жовтня (14. ст. ст.) 1917. Рік XXXVIII.

ДІЛО

Виходить що-дня ране крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.

Конто почт. щадн. 26.726.

Адреса тел.: „Діло—Львів".

Число телефону 261.

Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	3·60 К.
чверьрічно	10·— „
піврічно	20·— „
цілорічно	40·— „

у Львові (без доставм):

місячно	3·— К.
чвертьрічно	9·— „
піврічно	18·— „
цілорічно	36·— „

в Німеччині:

піврічно	20·— М.
цілорічно	40·— „

За зміну адреси платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петітова, двошпальтова 40, в надісланім 60, в оповістках 80 с, в редакційній части 1 К. Повідомлення про вінчання і заручини 1·50. Некрольогія стрічка 1 К.

Сталі оголошення за окремою умовою.

Одно примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло".

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

✝

Д-р Евген Олесницький

провідник Галицької України,

посол до Державної Ради,

бувший член редакції „Діла",

помер нині, в пятницю, 26 жовтня 1917, в 12. год. 15 мін. в ночи, в Відни, проживши 57 літ.

Похоронний обряд у Відни буде в неділю, 28. жовтня 1917, в 2. год. по пол.

Похорон в Стрию ві второк, 30. жовтня 1917.

В. Й. П.

Повідомлене ц. і к. Ґенерального штабу з 26. жовтня.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Австро угорські і німецькі сили, введені в бій над середною Сочею, хоробрим походом перейшли за лінію Карфрайт-Авца. Від вчора ране рухови війск справє гарна погода. Також на височині Байнзіцца-Святий Дух аж до околиці гори св. Гавриїла зломано опір Італійців. Неприятель збирає ся опустити цілий терен, якого не здає оплатив в 11-ій битві над Сочею житем богатьох тисячів людий.

На височині Красу при незміненім положеню розвинули ся місцями значні бої.

Напір союзників у двох днях битви вспів захитати лініями неприятеля на ширині 50 км. Серед уступаючих Італійців панує часто найбільший заколот. Богато формацій, зовсім відрізаних в частім ходи, мусіло зложити оруже. Великі маси гармат всяких калібрів і непроглядне множество воєнного матеріялу дістало ся в руки союзників. Одна з австро-угорських дивізій на південний захід від Тольмайну забрала неприятелеви 70 гармат. Доси більше ніж 30.000 полонених перейшло через збірне місця союзників, а також начислено коло 300 гармат.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.

Не було зміни.

Повідомлене Головної німецької кватири з 26. жовтня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск бав. наст. прест. Рупрехта: Здовж цілого фронту у Фляндрії була вчера протягом дня й ночи боротьба артилєрії. Особливо завзятий був огонь від ліса Houthoulst до Hollebecke; там перемінив ся огонь в огонь барабанний. Вечірні льокальні наступи Англійців і Французів заломили ся всюди під нашими лініями. Після наспівших досі відомостий наступили на многих місцях фронту наступи неприятеля на Гельверден.

Група війск німецького наступника престола: По сильнім огневім підготовленю наступили Французи на північне підніже Шем де Дам і Єлят. Іх наступи були звернені проти війск стягнених попередної ночи на південний конець ліса Пінон, які по короткій боротьбі стягнено на північний беріг каналу Oise—Aisne. Не вдало ся притім укрити цілковито гарматнього матеріялу здобутого в останних днях в лісі Пінон. На инших місцях взяли ми після побідного відперта неприятельського наступу нашу боєву лінію за канал Шовіньон. Численні змагання противника, який хотів перейти каналову долину, стрімули ся всюди з опором наших війск.

На східнім береві Мози здобули хоробрі батальони долішне саські французькі становища в лісі Шом на фронті широкім понад 1200 метрів та вернули з полоненими до своїх становищ. Численні протинаступи неприятеля, підняті в ціли відібрання ровів, кроваво зломали наші війска.

В области инших армій прийшло серед бурі й дощів до численних боїв вивідних відділів.

Схід і Македонський фронт. Нема нічого важного до оголошення.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Використане переловання фронту під Фліч і Тольмайн поступає дальше. Наші дивізії посувають ся далі. Війска північного крила другої італійської армії, о скільки не попали в полон, випертo із становищ; вони завертають. Німецькі й австро-угорські полки, що пруть наперед і ведуть з собою в заводи, посунули ся поза ціль їм призначену й виперли неприятеля з сильних гірських становищ, які неприятеля старав ся вдержати. Під нашим напором почав неприятель опорожнювати також височину Байнзіцца — Святий Дух. В кількох місцях бємо ся вже на італійській области.

Загальне число полонених зросло понад 30.000 жовнірів, при чім полонено 700 офіцирів. Добича збільшили ся на понад 300 гармат, між ними много тяжких.

Львів, 26. жовтня 1917.

З приводу з'їзду польських організацій на Україні кіївська „Нова Рада" помістила статю, в якій з повною симпатією говорить про становище, яке заняв з'їзд супроти українського народу.

А саме в інавгураційній промові на з'їзді п. Бартошевич накликав з'їзд до піддержуваня свободолюбних традицій, особливо тепер, коли „український нарід, скинувши кайданя неволі, хоче будувати свою будучність", — щоби спільно в згіднім зусилю здійснити ті традиції „на користь України і на добро всіх її мешканців". А в ухвалах з'їзду говорить ся: „Польські збори на Україні стоять і хотять стояти на становищи згідного співжитя зі всіми народами, що заселяють сей край. Польські збори готові співділати в творчій і культурній праці для піднесеня цивілізації й добробуту краю, при увзглядненю принципу національної рівноправности і признання політичних і горожанських прав національних меншостий. Польські збори не сумнівають ся, що на сій підставі, коли кождий нарід знайде в краю забезпечене свого істнованя і своєї свободи, уложать ся правильно відносини і згідне співжитє між польським населенем і осталою більшістю населення".

Навязуючи до сеї ухвали, „Нова Рада" пише: „Ми також в се віримо. Віримо, що політичний розум і такт обох народів: українського і польського, знайде ті форми нового співжитя, які вийдуть на добро і користь обом народам і цілому краєви. І що більше, ми хотіли-б вірити, що ті форми самі собою, дякуючи спільній, згідній праці, стануть зерном для обнови українсько-польських відносин взагалі. Коли вмовкнуть гармати і зачнеть ся будова нового житя, то обнова стане на першім плані в західних областях української землі, і добрі відносини тут повинні стати добрим примірои там... Не даром Франко писав колись, що шлях до згоди, який мусить закінчити ся у Львові, веде все через Київ. І тут, у Києві, повинні на нашу думку завязати ся перші зароди того, що колись повинно перекинути ся до того болючого центра нашого закордонного житя".

Наші київські земляки все ще святкують

свято свободи. І в своїм святочнім настрою світ цілий до серця пригортають. Зросійщеним царським режімом „Малоросам“, які до недавна „гірше вата матір ройпинали“, і зросійщеним Жидам, які збільшали силу обрусителів, признають права російської національної меншости; Жидам, які ще не знають, чи їм асимілювати ся і до кого, — права жидівської національної меншости; Полякам, які творять на Україні менше 5 проц. дідичів і офіціялістів, — так само права національної меншости. І то які права! В склад Генерального Секретаріяту входять представники тих національних меншостий, урядові оголошеня Секретаріяту друкують ся також російською, польською й жидівською мовою.

Словом, найповнійша рівноправність! Щоб ніхто не міг сказати, що на Україні комусь з чужинців діє ть ся кривда! Навпаки, Україна богата і нехай кождий розсідаєть ся як найширше! Просимо! Поляки тут колись панували правом завойовника. Потім Росіяни правом сильного віроломного союзника. Жиди прийшли сюди під протекторатом польської держави, а російщили ся з волі Росії. Пановане, насильство, чужа воля — се були ті правні титули, з яких черпали свою силу національні меншости на Україні до вчера. А тепер нехай охороняє їх у спокійнім посіданю тих дібр, які вони нажили кривдою України, новий правний титул: охорона права національних меншостий! Так чи инакше — чи під прапором царизму чи під прапором свободи — щоб тільки чужинцям на Україні було добре, щоб ніхто не сказав, що ми когось кривдимо!

Зрештою — як не ставити ся симпатично до Поляків, коли вони такі чемні. Зазначують, що вони на Україні тільки національна меншість, що хотять згоди з українським народом, що хотять працювати для добра України. І „Нова Рада“ приймає все те за добру монету і мріє навіть, що примір Київа буде мати вплив на Львів.

Чи наші київські земляки не знають, чи не хотять знати, що діє ть ся по другім боці тої боєвої лінії, яка відділяє їх від нас? Чи не знають вони, що найважнійшою точкою програми Поляків по нашім боці є розширене границь будованої осередними державами Польщі на схід? Що найзавзятійшим речником сього домаганя є польський соціяліст Дашинський? Що польські поступовці й соціялісти, всілякі Фельдмани, Васілевські і комп., всего свого публіцистичного таланту уживають на те, щоб переконати осередні держави, що як далеко на схід сягне тріюмф їх оружя, так далеко сягати повинна Польща, бо на українських землях тільки Поляки можуть бути брані в рахубу як державно-творчий елємент? Що польські газети по нашім боці до нинішного дня пишуть про Правобережну Україну як про польську дільницю і про Київ як про польське місто (так прим. в краківськім „Czas-i“ з 24. с. м. знаходимо відомість „Rusini w Kijowie“ під головним титулом „Sprawy polskie“)? Що вся польська преса по нашім боці всіми способами, перекручуючи й видумуючи, старасть ся обезцінити все те, що діє ть ся на закордонній Україні? Що про такий історичний факт, як утворене автономної України з власним правительством не було в польській пресі по нашім боці ані одної порядної статі? Що та преса старасть ся справу представляти так, ніби то український рух на закордонній Україні тільки безсильна меншість? Що в сій пресі повно комбінацій на тему, як то Поляки на закордонній Україні повинні розумною політикою, ввійшовши в союз з Росіянами, помогти Росії покласти таму українським „неоправданим аспіраціям“? Чи всего того не знають наші київські земляки?

„Нова Рада“ пише, що коли по війні почнеть ся будова житя, то обнова стане на першім пляні в західних областях України, для чого добрим примірои повинні стати польсько-українські відносини в Київі. О, так, ви в Київі братаєте ся, а ми тут дуже добре чуємо на собі ту обнову, яка ведеть ся в Галичині при відбудові краю.

„Нова Рада“ надієть ся, що польсько-українське братане з Київа перекинеть ся до Львова, який вона називає болючим центром нашого, себ то українського житя. Почули-би ви, як говорять по нашім боці Поляки про „українські претенсії“ до Львова! Для них і Львів і Київ — одинаково польські міста!

З приводу голосу „Нової Ради“ написав львівський „Wiek Nowy“: „Треба признати, що до такої мови Українців у відношеню до нас ми не привикли і правдиву несподіванку робить нам тон і форма тих виводів. А то вже богато значить в теперішних умовах, коли з української сторони говорить ся про нас з пошаною, коли признаєть ся наше значінє і нашу добру волю“.

Та запитаймо, чи польська сторона говорила коли про нас, Українців Східної Галичини, з пошаною, чи признавала наше значінє, хоч нас є в Східній Галичині по 70%, а не нецілих 5%, як Поляків на Правобережній Україні?!

Але український Київ говорить про тих нецілих 5% Поляків з пошаною, признає їх значінє. Польська газета, записуючи се на польське „habet“, робить се таким тоном, що очевидно хотіла би, щоби ми пішли за приміром Київа і признали Полякам те, чого вони хотять, також в Східній Галичині, признали, що се є польський край.

Наші київські земляки обходять свято свободи. І в святочнім настрою не бачать, до кого говорять як до братів, до кого простягають руку на братерське єднанє.

Наші київські земляки старають ся уникати навіть тіни закиду націоналкного шовінізму. А одначе рацію має та українська група, яка має пятно шовіністичної,

---

Державна Рада.

Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюра.

Відень, 26. жовтня 1917.

По відкритю нинішного засіданя президент др. Грос посвятив довшу горячу згадку помершому послови д-рови О л е с н и ц ь к о м у.

Президент подає до відома, що йому вручено наглу інтерпеляцію п. Лясоцького й тов. внесену по думці § 69 регуляміну. Секретар п. Мільверт відчитує сю інтерпеляцію п. Ласоцького до міністрів краєвої оборони і внутрішних справ в справі противного законови переведеня закону з 27. липня 1917, се є закону про нове управильнене причинків на час теперішної війни. В інтерпеляції п. Лясоцького сказано, що в комісії, з припорученя котрої ставить бесідник свій запит, представники ріжних партій достарчили численного матеріялу, з якого виходить, що проти волі законедавця і проти замірів правительства підрядні органи або зовсім не приноровлюють закони, або приноровлюють лихо так, що управильнене права родин наших жовнірів взагалі не узгляднюєть ся.

Напятновано передовсім цілковите неуконституоване великої скількости причинкових повітових і краєвих комісій, відкидане оправданих претенсій, уживане старих формулярів з поученем, що дальше зажалене є недопустиме, не признаване причинків родинам фабричних робітників, які перед покликанем до війска працювали в фабриках, відмовлюване причинків на удержане вдів і сиріт ітд. ітд.

По промові п. Лясоцького, який узасаднював свою інтерпеляцію, забрав голос міністер краєвої оборони генерал Чап та заявив, що супроти піднесених зажалень порозумів ся вчора в властями поодиноких країв і дістав відповідь, що в деяких адміністраційних областях причинкові комісії дійсно не уконституовали ся, а як причину сього подано, що представники населеня не хотіли підняти ся сеї місії безінтересовно, хоча після нового закона про причинки уряд члена причинкової комісії є почесний. Від принятя такого уряду ніхто не може відмовити ся з виїмком осіб, які після дотичної громадської ординації мають право не приняти вибору до громадської репрезентації або такий уряд зложити. Такі відмови принятя мають ся карати. Заки одначе міністер ужиє сього способу, просить послів, щоби ділали в тім напрямі, щоби особи покликані на членів комісії уряд сей приняли.

Далі обговорює міністер подрібно піднесені в інтерпеляції випадки, обіцяє як найскорше усунути всякі блуди та заявляє, що видасть припоручене, щоби виплачувано причинок в формі зачету і тоді, коли ходить о виплату причинків вдовам і сиротам по померших військових.

На тім перервано засідане, щоби посли могли записати ся до голосу.

По відкритю нарад заявляє президент: З сердечною радістю можу подати до відома Палати, що наша славна армія разом з нашими славними союзниками осягнула новий великий успіх на південно-західнім терені війни. 30.000 полонених, 300 гармат, величезний воєнний матеріял дістали ся в руки нашої хороброї армії. Ми позбули ся великої журм о наш порт Трієст, збільшила ся надія скорого мира. Коби союзні армії далі відносили успіхи, йдучи від побіди до побіди. Його Цісарська і Королівська Величність Карло І. і наша славна армія нехай живуть! (Палата три рази повтаряє сей оклик).

В дискусії над інтерпеляцією до міністрів по промові кількох послів забрав голос пос. Т р и л ь о в с ь к и й. Бесідник зазначує, що ті всі недомаганя, які піднесли посли західних країв, ще в більшій мірі істнують в Галичині. В повітових урядах в Галичині утворено спеціяльні бюра, де підписують квіти жінкам жовнірів, що не вміють писати.

У східній Галичині міде не уживаєть ся української мови, тільки всюди польської. Також і се становище вважають Поляки своїм станом національного посідання.

Бесідник звертає спеціяльну увагу правительства на відзискані області в Галичині, де від початку війни взагалі не дістало причинків. Просить далі міністра краєвої оборони, щоби постарав ся о те, щоби в Галичині покликувано до представництва рільництва також делегатів українських рільничих організацій. Далі говорить бесідник про відносини, які панували в східній Галичині в часі російської окупації.

Іменем комісії для виселенців предкладає п. Гальбан внесене в справі повороту виселенців до вітчини та просить о приняте внесень комісії.

П. К о л е с с а підносить, що хоча східну Галичину в більшій части відзискано, проте одначе одисея виселенців не покінчили сь. Відповідальність за теперішнє положене виселенців спадає в першім ряді на палату панів, яке відкинула ухвалений палатою послів закон в справі виселенців. Поворот виселенців до вітчини був призначений на літо, коли можна було ще використати робучі сили виселенців, а замість сього поворот відбуваєть ся що йно тепер під зиму. Виселенці не мають ні обуви ні одіжи, не є також належито запровіянтовані.

Бесідник представляє відносини в таборі для виселенців в Хоцен і жадає ствердженя шкід, які потерпіли виселенці в таборах. Бесідник домагаєть ся, щоби евакуованих з Волині можливо скоро відіслано до вітчини та представляє справу реквізицій і евакуацій в східній Галичині.

Слідуюче засідане ві второк 6. падолиста.

ПРОСИМО

при зміні адреси **конечно**

1) надіслати 50 с. за переведене зміни — —

2) подати побіч нової і стару адресу. — —

Адміністрація „ДІЛА“.

Д-р Міхаеліс оставть ся?

Львів, 26. жовтня 1917.

Донесеня берлінських дневників за послідні дни веліли догадувати ся, що канцлерська кріза наближаєть ся до кінця, а її вислідом буде уступлене д-ра Міхаеліса. Вже й називано кандидатів на канцлерський уряд. Говорено про заходи кн. Більова задля одержаня найвисшого державного уряду, про кандидатуру д-ра Кільмана, гр. Редерна, державного секретаря уряду скарбу, д-ра Зольфа державного секретаря кольоніяльного уряду й вкінци князя Гецфельда, бувшого посла, провідника вільно консервативної партії. Одно здавало ся певне, що рішуче домагане чотирох партій парляментарної більшости: національних лібералів, центра, поступовців і соціяльної демократії, щоби д-р Міхаеліс уступив, стрінеть ся з належним зрозумінем цісаря, який що йно вернув до Берліна. Та сподіване провідників парляментарної більшости не здійснилось: д-р Міхаліс бажає остати ся й тому мабуть остане.

Д-р Міхаеліс на стільки переконаний про свою необхідність в управі держави, що на своїй авдієнції у цісаря для 23. с. м. вважав відповідним вказати на потребу вдержаня дотеперішного курсу правлїня і вдержаня при кермі тих осіб, що являють ся носителями того режіму. Треба — мовляв — конче, щоб лишив ся канцлером я, д-р Міхаеліс, і мій заступник д-р Гельферіх. Що на те відповів цісар, невідомо, але знають всі, що цісарське окружене дуже раде оставити все по давному й що його голос важить.

Провідники парляментарної більшости не думають уступити й кріза заостряють ся. Про свій погляд на справу інформували вони вісля згаданої авдієнції д-ра Міхаеліса шефа цісарської цивільної канцелярії Валентіні й заявили йому, що їм ледви чи буде можливо працювати дальше спільно з теперішним канцлером. Та д-р Міхаеліс сього не злякав ся і зрешеня о димісію досі не вніс. Партії більшости стоять перед трудним питанем: що почати дальше. Про те відбувають ся безнастанні партійні і міжпартійні наради, які поки що, здаєть ся, не покінчені. Одна частина лівих партій заступає погляд, що треба парляментарним провідникам звернути ся прямо до цісаря і йому зобразити положене з домаганєм, щоби канцлер уступив. З тим предложенєм невгідні — судячи по дотеперішним інформаціям берлінських газет — центр і національні ліберали.

Провідники правих партій, заявляючи ся за вдержанем д-ра Міхаеліса, числять на розбите теперішної більшости. Вони сподівають ся, що соціяльна демократія при голосованю про воєнні кредити, яке має відбути ся в грудни, невдоволена розвязкою теперішної кризи, віддасть свої голоси проти тих кредитів. Чи те бажане реакційних кругів здійснить ся, виявлять найближші дні.

Осередні держави про мирове предложене робітницької ради.

„Norddeutsche Allg. Zeitung", півофіціяльний орган німецького канцлера, вважає послідну ноту робітницько-жовнірської ради важним кроком вперед на дорозі до мира і пише: „Програма, яку отже предкладає виділ робітницько-жовнірської ради, навіяна духом уступчивости і порозуміня в противенстві до послідних промов Льойда Джорджа і Аскіта. Вона безумовно є висловом бажань більшости російського народу, проти якої стоїть сильна меншість, що за всяку ціну хоче дальшої війни".

Подібно висказує ся про згадане предложене віденський „Fremdenblatt", який що правда домагає ся ревізії деяких його точок, але признає, що російські круги, міродатні для публичної опінії, вкінци отрясли ся з утопійних воєнних цілий, видвигнених коаліцією.

Протиконституційне домагане?

Перерва в засіданях Палати послів.

Відень, 23. жовтня 1917.

На нинішнім засіданю Палати послів пп. Крафт і Корошец поставили внесене, щоби запрошено гр. Черніна і бар. Буріяна на одно з засідань буджетової комісії для зложеня звітів і пояснень в справі заграничної політики і діяльности спільного міністерства скарбу. Голосоване над тим внесенєм відложено. Перш усего про него мають висловити ся поодинокі клюби. Правительство вважає домагане, щоби на засіданях австрійського парляменту являв ся спільний міністер, недопустимим, тим більше, що перед Різдвом повинні бути скликані делегації.

В слідуючім тижни на основі порозуміня президента міністрів з провідниками клюбів не буде пленарних засідань, щоби дати можність комісіям приготовити програму дальших праць Палати послів.

Подяка цісаря Німцям за буджет.

Львів, 26. жовтня 1917.

„Neue Fr. Presse" доносить під датою 24. с. м.:

Президент міністрів д-р Зайдлер приняв нині послів д-ра Вальднера, д-ра Сильвестра, бар. Панца і д-ра Офнера. Президент міністрів з порученя цісаря висловив найщирійшу подяку німецьким партіям за їх льояльне і патріотичне поведене в приводу ухваленя буджетової провізорії і воєнного кредиту.

Без анексій і відшкодовань.

Резолюція соціяльно-демократичного зїзду у Відни.

Львів, 26. жовтня 1917.

Партійний зїзд німецької соціяльної демократії Австрії ухвалив без дебати, одноголосно на нарадах дня 24. жовтня резолюцію в справі мира. Закликаючи всіх членів партії, щоби присьвятили всі свої сили приверненю мира, зїзд вважає одиноко можливим мир на основі порозуміня без побіджених і побідників. В російській революції витає німецька соціяльна демократія Австрії найбільше могучу силу в змаганях до мира, заявляючи, що справа російського революційного пролєтаріяту є одночасно її власною справою і що остаточний успіх російської революції тісно звязаний з вислідом мирових змагань.

Кінчить ся резолюція: „Партійний зїзд вважає самозрозумілим обовязком політичного і парляментарного представництва соціяльної демократії з всею енергією вихісновувати всяку можливість для привернення мира. До правительства треба поставити рішуче домагане, щоби воно, поступаючи дальше по дорозі, на якій ставуло, візвало всі воюючі держави, аби приступили до мирових переговорів, і заявило одночасно отверто і ясно, що воно саме готове почати такі переговори і щоб до того приневолило своїх союзників під умовою: не змагати до ніяких анексій ні воєнних відшкодовань.

„Зокрема під умовою, що буде відбудована Сербія, Румунія і Бельгія і що ні ті держави ні Польща не будуть вдержувані в ніякій військовій чи господарській зависимости."

Мадярське признане для українського жовніра.

БУДАПЕШТ (Ткб.) Підчас буджетової дебати в Палаті послів п. Сілвій обговорював заміти піднесені в австрійській Палаті послів проти угорських військ, немов-то їх щадить ся з кривдою для жовнірів-австрійців.

Міністер гонведів **Сурмай** признав ті заміти безосновними. Міністер вдячний австрійському міністрови краєвої оборони, що не дав обидити угорських військ. Бесідник в часі 27 місяців своєї діяльности на фронті нераз мав нагоду бачити незвичайні подвиги військ, які були йому приділені, а були се також австрійські війська. (Голоси на лівиці: Також Чехи?) Міністер відвічав, що не було там Чехів, а були **Українці**, південні Славяни і віденські стрільці, всі вони виявили себе героями. Бесідник переконаний, що ніякі заміти не вспіють захитати переконанем про хоробрість угорського війська.

НОВИНКИ.

Львів, 26. жовтня 1917.

— **Смерть посла д-ра Евгена Олесницького.** Перед кількома днями наспіла з Відня відомість, що в стані посла д-ра Евгена Олесницького наступило таке грізне погіршене, що можна сподівати ся катастрофи. Сеї відомости ми не містили, надіючи ся, що сильний організм пацієнта й сим разом ще переможе крізу, й не хотячи, щоби він, прийшовши до здоровля, прочитав про свій стан таку алярмуючу відомість, яка — знаємо се з досвіду — прикро його вразила-би. Та замість поліпшеня наступило таке погіршене, що на телеграфічне завізване зїхав до недужого дир. д-р Стефан Федак. А нині по пол. одержали ми від дир. д-ра Стефана Федака телеграму про смерть посла д-ра Евгена Олесницького. Нині ділимо ся сею сумною вісткою з українським громадянством. Про житє й заслуги Великого Покійника напишемо завтра.

— **Жалібне засідане Виділу Наук. Товариства ім. Шевченка** з приводу смерти дійсного члена Тов-а посла д-ра Евгена Олесницького буде в суботу, 27. с. м., в 6. год. веч. в канцелярії Товариства.

— **Жалібне засідане Головного Виділу Товариства „Просвіта"** по причині смерти посла д-ра Евгена Олесницького відбудеть ся в суботу д. 27. с. м. о год. 5 вечером.

— **Третий заступник правительственного комісаря у Львові.** Наслідком збільшеної діяльности управи міста Львова магістрат відніс ся до намісництва з внесенєм, щоби заіменовано третого заступника комісаря, яким має стати д-р Хлямтач.

— **Ординаріятським комісарем** для середних шкіл і учительських семинарій у Львові іменований о. канонік д-р Іван Бартошевський, професор львівського університету.

— **Справа Вол. Степанківського.** Як доносить „Народна Воля", на засіданю президії українських фракцій Малої Ради 11. н. ст. жовтня представник фракції українських соціялістів-революціонерів вніс запитане до Генерального Секретаріяту про справу арештованого в Петрограді українського журналіста В. Степанківського. Голова Генерального Секретаріяту заявив, що зроблені заходи для вияснення дальшої судьби арештованого.

— **Блудні сини вертають.** Ц. к. кор. бюро доносить: На конференції, яка відбула ся 18. с. м. між президією польського кола і міністром гр. Черніном рішено остаточно справу „віднови" польського легіону. Гр. Чернін пообіцяв передати дотичні бажаня начальній команді армії і є надія, що кріза в польськім легіоні буде полагоджена в спосіб, який дасть ся погодити з правами польських жовнірів і офіцирів. Зокрема буде установлена безпартійна комісія, якої рішеня мають уможливити поворот тих легіонерів, що виступили з легіону.

— **Особливі порядки панують у вуглевім відділі** для підприємств Центр. Міського Бюра карт спожитя. Хоч відділ має бути отворений для сторін до 11. год. рано, то 26. с. м. вхід уже перед 11. год. був замкнений. Представника нашого видавництва пустив хлопець, що правда, иншими дверми, але урядуюча панна, почувши українську мову, розкричала ся на хлопця за те, що отворив двері. Української мови в сім відділі, як і в инших відділах Бюра, не хотять розуміти. Урядуюча панна в сім відділі розмовляє з сторонєю, напакувавши рот другим сніданем. Пера ані олівця для виповненя формуляря в відділі — мабуть тільки для української сторони — нема. Урядуюча панна, почувши, що приходить ся в справі вугля для редакції „Діла", зі здивованєм питає: „A czy to jest biuro?" А для Бібліотеки Наук. Тов-а ім. Шевченка вона просто не дала формуляра, рішивши очевидно, що „to nie jest biuro" та що туди вугль не належить ся.

СПОВІСТКИ.

Субота, 27. жовтня 1917.

Нині: греко-кат.: Параскевії м. — римо-кат.: Севини мч.

Завтра: греко-кат.: 21 Н. по С. Е. — римо-кат. 22 Н. по З.

| **Товариство позичок і ощадности „Праця" в Бучачи** приймає ощадности на 4½%.—Дирекція. 370

| **Український жіночий кружок в Самборі** уряджує в неділю дня 4. падолиста о 8 год. вечером в салях товариства „Укр. Бесіда" в Самборі чайний вечір. Дохід призначений на сирітський захист. З огляду на так гарну ціль, просить ся всю довколичну і місцеву інтелігенцію о як найчисленнійшу участь. — Старшина.

НАДІСЛАНЕ.

Краєвий адвокат

Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію у Львові

24 **при вулици Красіцких ч. 6.** 45—7

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто знав би про моїх родичів, де перебувають, прошу подати мені до відома Батько Осип і мати Валерія Назаревичі мешкали в Жеребках королівських коло Скалата. Прошу і о вістки про моїх братів Михайла, Семена, Григорія і Юрія та про сестру Валерію. Відомість слати ласкаво на адресу: Стефа Гайдучок, Глиняне, Галичина. — Назаревич Микола, поручник 87 п. п. 362 2-3

Хто знав би про Гаврилюка Дмитра перед війною учит. гімн. в Рогатині зволить ласкаво повідомити Заряд школи, Веслочок, п. Романів. 357 1—2

Оголошеня.

НАЙНОВІЙША УКРАЇНСЬКА ПОВІСТЬ

ЗАБОБОН **МАРТОВИЧА**

Критик д-р Назарук пише про сю повість от що: „*Сю одиноку повість покійного Мартовича читаєть ся, не відкладаючи її з рук*".

Шість корон

Замовляти: Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10. —

353 3—10

Всіх наук лікарських

Д-Р МИХАЙЛО В. БАРАНСЬКИЙ

спеціяліст хороб скірних і венеричних 338

ординує ул. Клушинська 5. від 2—4. 2—2

Ученика в віці около 14 літ з II. кл. гімназіяльн. приймє фірма

І. БОРИС, Перемишль.

Сироти мають першенство. Б 356 2—10

Українські строї народні

як також вишивані блюзки, сорочки, фартушки можна набувати: **Львів, Куркова 43. II. пов. дв. 7.** 366 1—5

Брак обуви приводює нас до шанованих жіночок. Набиваю шкірками без конкуренції. Нечувана дешевість у ціліи — — Львові. Сакстуска 29. — —

242 **Уважайте на число хати.** 5—6

Лямпи ацетиленові, ручні, до роверів, столові і вісячі в великім виборі. Карбіт усе на складі. Ліхтарні електричні кишенкові воручне

ЕМІЛЬ РОЗЕНМАНН

294 7—10 **Львів, вул. Академічна ч. 26.**

Українець! Вахмістр ц. к. жандармерії літ 26 пошукує із за браку знакомости отсею дорогою товаришки житя, християнської Українки, головна умова з доброї родини, посаг після умови, листи прошу слати під К. Розвадів, „Rozwadów злан" зновіти відповіде. 393 2—2

„SALFERS" Прошу усіх панів, які голять ся апаратом або т. зв. жилєткою, спробують спеціяльно острі ножики марки „Сальферс" а будуть вельми вдоволені. Ціна за тузин К 7. Маю на складі знаменитї перфуми Львів, Сикстуска 7.

С. Федер 3198 14-30

МАШИНИ ДО ШИТЯ

найлучших системів найкорисній ще можна набути у фірми

АЛЕКСАНДЕР МАЛІМОН

склад машин до шитя

Львів, вул. Валова ч. 11 А.

Варстат репарацїйний. 246 6—1

-Переробляє капелюхи-

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА

Львів, вул. Коперника ч. 1.

214 (над аптикою Миколяша). 15—20

Замовленя з провінції приймає і скоро виконує!

ФАРБИ до фарбованя матерій, ріжні барви, по 30. 60, 90 с. зі способом ужитя

поручає І. Борис, Перемишль.

При замовленю подати вагу до фарбованя матерій. Торговлї дістануть рабат. А 356 2—10

ПОЗІР! Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, най замовить собі сейчас україньско-німецький

САМОУЧОК

уклаву О. СОЛТИСА (4-те побільшене видане зі взорцем). Ціна К 2·—, з почтовою оплатою К 2·50. — Висилка лише за готівку. Здмовленя і гроші прошу присилати на адресу: А. ОКПИШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага, Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне для учителів уділяючих початків німецької мови, як також учеників і приготовляючих ся до устних іспитів. 171А 1—25

ТКАЧ добрий найрадше невічник У. С. С. міг би осісти в селї, де нять сїл навкруги ткача не мають хату і опал, громада дасть даром. Зголоситись до Заряду школи Вислочок п. Риманів. 268 1—2

Міський Уряд господарчий.

Ч. 131.604/17.
XVII.

У Львові, дня 22. жовтня 1917.

Оповістка.

В цїли улекшеня мешканцям м. Львова заосмотреня ся в бараболї, будуть видавати, почавши від дня 23 жовтня с. р., міські окружні Бюра роздачі споживчих карт перевозові цертифікати, управняючі до привозу до Львова бараболь, в скількости законної раці спожитя, з тих громад львівського повіту, в яких по покритю припадаючих на них контингентів, остають ще засоби, призначені до вільного обороту.

Цертифікати будуть видавані до громад:

Борщевичі в м. Бюрі окр. розд. карт	ул. Пелчинська 10.	від	27. X. 1917.
Басівка	„ „	„	24. X. „
Білка королївська	ул. Берштайна 8.	„	27. X. „
Білка шляхотська	ул. Пелчинська 10.	„	зарав.
Білогорще	„ „	„	24. X. „
Борки янівські	„ „	„	24. X. „
Бродки	„ „	„	зарав.
Брюховичі	„ „	„	„
Цеперів	„ „	„	„
Хрусно нове	„ „	„	„
Хрусно старе	„ „	„	„
Чорнушевичі	ул Берштайна 8.	„	„
Черепин	ул. Пелчинська 10.	„	24. X 1917.
Черкаси	ул. Бернштайна 8.	„	зарав.
Чижки	ул. Пелчинська 10.	„	24. X. „
Чижиків	ул. Бернштайна 8.	„	зарав.
Давидів	ул. Пелчинська 10.	„	24. X. 1917.
Дмитровичі	ул. Бернштайна 8.	„	зарав.
Дмитре	„ „	„	„
Дорнфельд	„ „	„	„
Дубляни	ул. Пелчинська 10.	„	„
Айнзідель	ул. Берштайна 8.	„	„
Фалькенштайн	„ „	„	„
Гамчарі	ул. Пелчинська 10.	„	24 X. 1917.
Підтімне	ул. Жовківська 60.	„	27. X. „
Підліски великі	ул. Пелчинська 10.	„	30. X. „
Підсадки	ул. Жовківська 60	„	27. X. „
Полянка	ул. Личаківська 70.	„	27. X. „
Повеняни	„ „	„	зарав.
Поршна	ул. Берштайна 8.	„	30. X. 1917.
Пруси	ул. Жовківська 60.	„	30 X. „
Пустомити	ул. Личаківська 70.	„	30 X. „
Раковець	„ „	„	27. X. „
Райхенбах	ул. Шопена 6.	„	зарав.
Ременів	„ „	„	24. X. 1917.
Розенберг	„ „	„	зарав.
Руданці	„ Личаківська 70.	„	„
Рудно	„ Шопена 3.	„	„
Рісна польська	„ „	„	„
Рісна руська	ул. Личаківська 70.	„	27. X. 1917.
Сердиці	ул. Шопена 3.	„	зарав.
Сихів	„ „	„	27. X. 1917.
Ситихів	„ „	„	24. X. „
Селиска	„ „	„	27. X. „
Семенівка	„ „	„	зарав.
Скнилів	„ „	„	27. X. 1917.
Скнилівок	„ „	„	30. X „
Сокільники	„ „	„	зарав.
Солонка	„ „	„	30. X. 1917.
Сороки львівські	„ „	„	24. X. „
Стронятин	„ „	„	24. X. „
Толщів	ул. Ленартовича 23.	„	27. X. „
Вербіж	ул. Шопена 3	„	зарав.
Винники	ул. Ленартовича 23	„	зарав.

Виннички в м. Бюрі окр. розд. карт	ул. Ленартовича 23.		зарав.
Вислобоки	ул. Шопена 3.	від	24. X. 1917.
Волків	ул. Ленартовича 23.	від	27. X 1917.
Вілька гам.	ул. Шопена 3.	„	24. X. „
Загіре	„	„	30. X. „
Загородки	ул. Ленартовича 23.		зарав.
Глинна	ул. Бернштайна 8.	„	24. X. 1917.
Глуховичі	ул. Жовківська 60.		зарав.
Гряда	ул. Бернштайна 8.	„	24 X. 1917.
Грибовичі	„	„	24 X. 1917.
Германів	ул. Жовківська 60.	„	24. X. 1917.
Годовичі	ул. Берштайна 8.	„	24. X. 1917.
Гонятичі	ул. Жовківська 60		зарав.
Горбачі	„ Жовківська 60		зарав
Гуменець	„ „ 60		зарав
Ярчів новий	„ „ 60		зарав
„ старий	ул. Бернштайна 8	від	24 X. 1917.
Яструбків	ул. Жовківська 60		зарав
Кальтвасер	„ „ 60	від	24 X. 1917.
Костеїв	„ „ 60	„	24 X. „
Козичі	„ „ 60	„	24 X. „
Козельники	„ „ 60	„	24 X. „
Красів	„ „ 60		зарав
Кротошин	ул. Личаківська 70	від	24 X. 1917.
Кривчиці	„ Жовківська 60		зарав
Кугаїв	„ Личаківська 70	від	24 X. 1917.
Куковів	„ „ 70	„	24 X. „
Ляшки муровані	„ „ 70	„	24 X. „
Лисиничі	„ „ 70	„	24 X. „
Лани	„ „ 70		зарав
Малехів	„ „ 70	від	24 X. 1917.
Малечковичі	„ „ 70	„	24 X. „
Миклашів	„ „ 70		зарав
Милятичі	„ „ 70	від	24 X. 1917.
Милошевичі	„ „ 70		зарав
Містки	„ Берштайна 8	від	27 X. 1917.
Наварія	„ Личаківська 70		зарав
Пасіки зубр.	„ „ 70	від	24 X. 1917.
Піски	„ „ 70		зарав
Пікуловичі	„ Жовківська 60	від	30 X. 1917.
Підбережці	„ Личаківська 70	„	24 X. „
Підбірці	„ Жовківська 60	„	27 X. „
Запитів	„ Шопена 3	„	24 X. „
Зарудці	„ „ 3	„	24 X. „
Зашків	„ Ленартовича 23	„	24 X. „
Завадів	„ „ 23		зарав
Збоїска	„ „ 23		зарав
Зимна вода	„ „ 23	від	30 X. „
Зимна відка	„ „ 23	„	30 X. „
Зубря	„ „ 23		зарав
Зухоричі	„ „ 23	від	24 X. 1917.
Журавники	„ „ 23	„	24 X. „
Жидатичі	„ „ 23	„	24 X. „
Жиравка	„ „ 23	„	30 X. „

Зголошуючий ся по цертифікат має виказати ся легітимацією на побір муки і хлїба, як також зложити карту спожитя бараболь, почім одержить цертифікат на привіз бараболь у такій скількости сотнарів (100 клг.), кільки зложив барабольних карт.

Перевозовий цертифікат складає ся із чотирьох відтинків. Відтинок I остає в окружнім бюрі роздавництва карт спожитя для евіденційних цїлий, відтинок II. належить віддати на жадане контрольним органам ц. к. жандармерії, відтинок III. належить переховати для контролї у місті, а відтинок IV. належить вручити продуцентови—продавцеви.

На цертифікатах не вільно робити жадних поправок, дописків або направок, інакше цертифікат тратить важність і буде відобраний через контрольні органи. Звертає ся увагу, що цертифікати будуть видавані лише до вичерпаня засобів бараболь призначених у висше наведених громадах до вільного обороту. По виданю цертифікатів на таку скількість бараболь, яка у дотичній громаді є призначена до вільного обороту, видаванє дальших цертифікатів буде здержане.

Вибір громади звідки консумент намірає спровадити для себе бараболї, належить до консумента, одначе лежить в його інтересі перед узисканєм цертифікату упевнити ся наперед що до особи продаючого, бо цертифікат не дає жадної запоруки що продуцент схоче продати бараболї. Належить отже найперше вишукати продаючого, а потім придбати цертифікат і на підставі цертифікату перевезти бараболї; так само є річю консумента постарати ся о средства перевозові. Правдиву ціну купна належить очевидно зложити до рук продаючого.

372

Управа громади кор. прест міста Львова.

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.

З друкарні „Діла" Львів, Ринок ч. 10.